

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ:

'Αγαπή τῆ δημοκρατία καί τήν Ειρήνην. Γι' αὐτό καί ὑποφέρω νά βλέπω τόν Κλέωνα, τόν πολεμοκάπηλο καί λαοπλάνο, νά παρασέρνει τούς Ἀθηναίους σέ βέβαιη καταστροφή. Πονῶν γιά τούς φτωχοῦς ἀγρότες τῆς Ἀττικῆς, τά μεγαλύτερα θύματα τοῦ πολέμου. Ὅμως αὐτή τή φορά θά βάλω τήν κολυδοξασμένη τάξη τῶν ἱππέων γιά νά τόν χτυπήσουν.

Πῶς νά ξυμπήσω τούς συμπατριῶτες μου τούς Ἀθηναίους; Ποῦ ἔφτασαν στό σημεῖο νά προσφέρουν σ' ἕνα κοινῶ δημοκόπο, τόν Κλέωνα, στίσιση στό Πρυτανεῖο καί προεδρία στό θέατρο, -τιμές μεγάλες- ἐνῶ ἦταν γνωστό πῶς ἡ νίκη στήν Πυλο θφειλόταν σέ ἄλλον, στό Δημοσθένη, κι' αὐτός ὁ Κλέωνας, κακίτσος καί πονηρός, σφετεριστικῆ ξένης δάφνης γιά νά γυρίσει στήν Ἀθήνα θριαμβευτής. Ξέρω ὅτι στό τέλος καί πάλι θά θριαμβέψει ὁ θλιβερός Κλέωνας. Κι' αὐτό θάναί ἡ καταστροφή τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωσύας. Ὅμως ἀξίζει ὁ κόπος "νά τόν βαρέσω γερά στήν κοιλιά". Ἔτσι καθῶς θά κάθεται στήν πρώτη πρώτη κερκίδα νά δεῖ τήν κωμῶδα μου!

Τόν Κλέωνα θά τόν βαρύνω Παφλαγθῶνα, δηλαδή σαματατζῆ: Τόν Ἀθηναϊκό ἄθμο θά τόν δεῖξω μέ τό πραγματικό του πρόσωπο: γέρο ξεκοῦθη ποῦ τόν σέρνουν οἱ δημοκόποι ἀπό τή μύτη. Καί ποιός μπορεῖ νά ἐκτοπίσει τόν Παφλαγθῶνα ἀπό τήν Ἐξουσία; Μονάχα κάποιος χειρότερός του! Ἕνας Ἀλαντοπόλης. Ἕνας φουκαρῆς ποῦ πουλάει λευκάδικα.

Ὅπως εἶπα οἱ ἱππεῖς, ποῦ δέν θέλουν πιά πόλεμο, θά ὑποστηρίξουν τόν Ἀλαντοπόλη κατά τοῦ Παφλαγθῶνα. Θέλω νά ξεσκεπάσω σατυρίζοντας τήν ἀνεύθυνη ὑστεροβουλία τῶν ρητόρων ἀλλά καί τήν ἐλαφρομυαλή εὐπιστία τοῦ πλήθους.

REPORT

"I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 14th inst. in relation to the above mentioned matter. In reply to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities for their consideration. I am, Sir, very respectfully,
 Yours very truly,
 J. B. [Name]"

"I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 14th inst. in relation to the above mentioned matter. In reply to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities for their consideration. I am, Sir, very respectfully,
 Yours very truly,
 J. B. [Name]"

"I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 14th inst. in relation to the above mentioned matter. In reply to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities for their consideration. I am, Sir, very respectfully,
 Yours very truly,
 J. B. [Name]"

"I have the honor to acknowledge the receipt of your letter of the 14th inst. in relation to the above mentioned matter. In reply to inform you that the same has been forwarded to the proper authorities for their consideration. I am, Sir, very respectfully,
 Yours very truly,
 J. B. [Name]"

ANALYSE

"L'analyse de l'histoire nous fait voir que les hommes de bien ne sont pas toujours les plus nombreux, et que souvent ils ont été persécutés et méprisés. Mais leur nombre n'a pas diminué, et ils ont toujours été les plus utiles à leur pays. C'est pourquoi il est si important de leur donner une éducation qui leur permette de servir leur pays avec intelligence et courage."

"C'est pourquoi il est si important de leur donner une éducation qui leur permette de servir leur pays avec intelligence et courage. Cette éducation doit leur donner une connaissance de leur pays, de ses besoins et de ses ressources. Elle doit leur donner une connaissance de la morale et de la religion, et leur apprendre à être honnêtes, courageux et fidèles à leur pays. Elle doit leur donner une connaissance de la science et de l'art, et leur apprendre à travailler avec intelligence et diligence. Elle doit leur donner une connaissance de l'histoire et de la littérature, et leur apprendre à apprécier les œuvres de nos grands hommes. Elle doit leur donner une connaissance de la nature et de l'homme, et leur apprendre à être respectueux de la vie et de la santé. Elle doit leur donner une connaissance de la politique et de l'économie, et leur apprendre à être responsables de leur pays. Elle doit leur donner une connaissance de la philosophie et de la morale, et leur apprendre à être justes et équitables. Elle doit leur donner une connaissance de la religion et de la spiritualité, et leur apprendre à être pieux et dévots. Elle doit leur donner une connaissance de la culture et de l'art, et leur apprendre à être sensibles et raffinés. Elle doit leur donner une connaissance de la science et de l'art, et leur apprendre à être curieux et ambitieux. Elle doit leur donner une connaissance de la nature et de l'homme, et leur apprendre à être respectueux de la vie et de la santé. Elle doit leur donner une connaissance de la politique et de l'économie, et leur apprendre à être responsables de leur pays. Elle doit leur donner une connaissance de la philosophie et de la morale, et leur apprendre à être justes et équitables. Elle doit leur donner une connaissance de la religion et de la spiritualité, et leur apprendre à être pieux et dévots. Elle doit leur donner une connaissance de la culture et de l'art, et leur apprendre à être sensibles et raffinés. Elle doit leur donner une connaissance de la science et de l'art, et leur apprendre à être curieux et ambitieux."

"C'est pourquoi il est si important de leur donner une éducation qui leur permette de servir leur pays avec intelligence et courage. Cette éducation doit leur donner une connaissance de leur pays, de ses besoins et de ses ressources. Elle doit leur donner une connaissance de la morale et de la religion, et leur apprendre à être honnêtes, courageux et fidèles à leur pays. Elle doit leur donner une connaissance de la science et de l'art, et leur apprendre à travailler avec intelligence et diligence. Elle doit leur donner une connaissance de l'histoire et de la littérature, et leur apprendre à apprécier les œuvres de nos grands hommes. Elle doit leur donner une connaissance de la nature et de l'homme, et leur apprendre à être respectueux de la vie et de la santé. Elle doit leur donner une connaissance de la politique et de l'économie, et leur apprendre à être responsables de leur pays. Elle doit leur donner une connaissance de la philosophie et de la morale, et leur apprendre à être justes et équitables. Elle doit leur donner une connaissance de la religion et de la spiritualité, et leur apprendre à être pieux et dévots. Elle doit leur donner une connaissance de la culture et de l'art, et leur apprendre à être sensibles et raffinés. Elle doit leur donner une connaissance de la science et de l'art, et leur apprendre à être curieux et ambitieux."

"C'est pourquoi il est si important de leur donner une éducation qui leur permette de servir leur pays avec intelligence et courage. Cette éducation doit leur donner une connaissance de leur pays, de ses besoins et de ses ressources. Elle doit leur donner une connaissance de la morale et de la religion, et leur apprendre à être honnêtes, courageux et fidèles à leur pays. Elle doit leur donner une connaissance de la science et de l'art, et leur apprendre à travailler avec intelligence et diligence. Elle doit leur donner une connaissance de l'histoire et de la littérature, et leur apprendre à apprécier les œuvres de nos grands hommes. Elle doit leur donner une connaissance de la nature et de l'homme, et leur apprendre à être respectueux de la vie et de la santé. Elle doit leur donner une connaissance de la politique et de l'économie, et leur apprendre à être responsables de leur pays. Elle doit leur donner une connaissance de la philosophie et de la morale, et leur apprendre à être justes et équitables. Elle doit leur donner une connaissance de la religion et de la spiritualité, et leur apprendre à être pieux et dévots. Elle doit leur donner une connaissance de la culture et de l'art, et leur apprendre à être sensibles et raffinés. Elle doit leur donner une connaissance de la science et de l'art, et leur apprendre à être curieux et ambitieux."

Οι έραστές του δήμου, οι έραστές της Ήβουσιδας, φορτώνουν τό δήμο δώρα και
 κολακείες. Και κείνος διαλέγει τελικά τόν πιο άπατεώνα! Αυτό είναι τό
 δίδαγμα! "Αραγε οι Άθηναίοι θα με καταλάβουν; "Αμφιβάλλω... "Όμως τί
 νά γίνει." Αξίζει ό κόπος νά τό επιχειρήσω;

Ό Άλαντοπόλης βρέθηκε τυχαία στό δρόμο. Δύο δούλοι τόν έπεισαν
 ότι αυτός είναι ό μεγάλος κυβερνητής! Νά όμως πού ξυνη ό Παφλαγόνας,
 και τόν σπείν στό εξόλο.

Καιρός νά επεμβούν οι Ίππεις!

Νάτοι πού έρχονται καλπάζοντας και φωνάζουν στόν Άλαντοπόλη:

ΠΡΩΤΟ ΧΤΥΠΑ ΤΟΝ, ΧΤΥΠΑ ΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΕΧΘΡΟΣ

ΧΟΡΙΚΟ:

χτύπα τον, είναι πονηρός

του Ιππικού ό σατανάς

φορεσιπράχτορας και μασκαράς

χτύπα τον, χτύπα τον είναι έχθρος

είναι πανούργος, πανούργος, πονηρός.

Και χλίεις θα τό πώ φορές

γιατί σε μία μόνο μέρα

χλίεις μής κάνει πονηριές.

χτύπα, λοιπόν, κυνήγα τον, παλαβώσε τον

νά τόν σιχαίνεσαι, όπως έμετε, ξεφάνισέ του.

Και πρόσεξε πρόσεξε μή σου ξεφύγει

γιατί ξέρει νά τό σκάει σαν τό φίδι.*

de l'année 1950, le 10 octobre, par le 1er colonel de l'Armée
française. Les autres éléments de l'Armée française
étaient "après le 10 octobre 50 de l'Armée française" dans le
de l'Armée française à l'époque de la guerre.

10 : L'Armée française était à l'époque de la guerre
des autres éléments de l'Armée française. Les autres
étaient dans le cadre de l'Armée française.
Après le 10 octobre 50, l'Armée française
était dans le cadre de l'Armée française.

ARMÉE FRANÇAISE
L'Armée française

est l'Armée française
de l'Armée française
de l'Armée française
de l'Armée française
de l'Armée française
de l'Armée française
de l'Armée française
de l'Armée française

L'Armée française
de l'Armée française
de l'Armée française
de l'Armée française
de l'Armée française

ΠΑΦΛΑ- Πισωπλάτα χτυποῦν οἱ συναρότες.
ΓΟΝΑΣ:

ΧΟΡΟΣ: Κι ἔχουμε δόκητο.

Τόν δημόσιο πλοῦτο, πρίν σοῦ κληρωθεῖ, καταβροχθίζεις κκικκκκκκκ
κι αὐτοῦς ποῦχουμε τὰ πῶστα, σάν σθνα τοῦς ζουλάς καί τοῦς
ζουπίζεις
νά βρεῖς ποιός ἀπ' αὐτοῦς εἶν' ἄγουρος καί ποιός ὁ γινομένος.

Τοῦς πόλιτες παρακολουθεῖς
σέ πλοῦσιους κι ἀκίνδουτους, σέ πρόβατα καί σέ δειλοῦς ταξινομεῖς.

Κι ἄν ὄςτις νά εἶν' ἀρχάριος κανεῖς καί μπουνταλάς
τόν ἀρπάζεις μέ λαβή καί μετά τρικλοποδιᾷ
τόνε στρίβεις ἀπ' τόν ἄμο κι ὕστερα τόν καβαλάς.

ΠΑΦΛΑ- Κι ἔσεῖς, λοιπόν, ἐνάντια μου; Κι ἐγώ, γενναῖοι μου, ποῦ τάρα δέρνωμαι
ΓΟΝΑΣ: γιά σᾶς κι ἤμουνα ἔτοιμος, νά πῶ ὅτι ἀξίζετε μνημεῖο μέσ στή πόλι,
σ' ἐνδοξίη τῆς παλληκαριᾶς σας...

ΧΟΡΟΣ: "Α, τόν ἀλαθῶνα! "Α, τόν ἀπατεῶνα!
Κόττα γλύφιμο ποῦ κάνει καί μαλαγωνίς
νά μᾶς τουμάρει θέλει, σέ νάμαστα τίποτα γριές.

Φωνάζει ὁ Παφλαγόνας:

" Ὁ Πολιτεῖα... Ὁ Δῆμε

'Από τί θεριά κοιλοχτυπιέμαι..."

-Φωνάζεις κιόλας ἔ; -τοῦ λέει ἕνας δοῦλος-, ἔσο ποῦ πάντα σου τήν πόλη
χαντανῶνεις!

-Καί ὁ ἄλαντοπόλης, -ποῦχει κιόλας πάρει στά σοβαρά τήν ἐθνική ἀποστολή
του-, ἀναπτύσσει τό δόγμα του:

"Αν πδει με τή βλα να νικήσει, βλα κι' εγώ στη βλα
 Κι' αρχίζει ο αγόνας: Ποιος θα νικήσει στην παλιανθρωπιά
 -Ομολογώ πως είμαι φεότης, λέει ο Ένας.
 -Κι' εγώ τό ίδιο, λέει ο Άλλος.
 -Γίνουμε έπιστοκος, όταν με κάνουν τσακωτό.
 -Τώρα περηφανεύσαι μ' άλλουνοθ σκατό...

ΔΕΥΤΕΡΟ Ώ, σίχαμα της κοινωνίας και βρωμιάρη φωνακλή
 ΧΟΡΙΚΟ: με τό θρόσος σου γαρίζεις πάσα γή και τή βουλή
 δικαστήρια, γραφεία και δημόσια ταμεία.
 Ώ, βοθροταραζία, που την πόλη μας την κάνεις
 ένω-κάτω, φασαρία

κηκήκηκη
 που ξεκοφάνες τ' αβτιά μας, με τίς γαδουροφονίες
 κι από τή βουλή ταιμάς τους φέρους
 εάν τά ψάρια οι φαρδές.

"Παφλαγδνα, πήνε κιά τά ψωμιά σου. Τώρα στην πόλη μας φάνηκε άντρας κιό
 καινούργιος από σένα. Κι' είναι φανερό ότι θα σε ξεπεράσει στο θρόσος
 στην άπάτη και στα κλέπα.

"Αλαντοπόλη, έσύ που τράφηκες στην άγορά που βγάζει τους μεγάλους άν-
 τρες, δετίξε μας τώρα πως ή καλή άνατροφή, δε μετράει σε τίποτα...

ΤΡΙΤΟ Γιατί, λοιπόν, δεν μάς φανέρωνες απ' την αρχή
 ΧΟΡΙΚΟ: την ξετσιπόσια σου, τή μόνη των ρηθρών άρετή
 Σ' αυτή μανάχα έσύ πιστεύεις. Καί άρμέγεις, πρώτος-πρώτος
 τους κιό κλωσίους απ' τους συμάχους

"An dieser ist die Rede von den...
 K. 1847/8...
 -"Opa...
 -K. 1847/8...
 -L...
 -...

1847/8...
 1847/8...
 1847/8...
 1847/8...

1847/8...
 1847/8...
 1847/8...

1847/8...
 1847/8...
 1847/8...

1847/8...
 1847/8...
 1847/8...

ΤΕΤΑΡΤΟ
ΧΟΡΙΚΟ:

Ἄπ' τῆ φοτιά, ὕπαρχουν ἔλλα, κιδ καυτᾶ
ἄπ'τᾶ λόγια τᾶ ξεταίκωτα, ἔλλα, κιδ αἰσχρᾶ.
κι αὐτὸ δέν εἶναι εὕκολη κι ἄπλῆ δουλεἰᾶ.

-Εἶτόν Ἄλλαντοπόδη-:

Ἄλλᾶ, μπρός, ἀπάνου του, γύρνα τον στριφτά
τᾶρα ποὺ τόν ἔχεις ἀπ' τῆ μέση, χτύπα δυνατᾶ
κι ἂν μὲ τὴν ἐπίθεσή σου, τᾶρα τόν ζαλλίσεις
νὰ τὸ ξέρεις, φοβιτσιάρη θὰ τόν βρεῖς, θὰ τόν νικήσεις.
τὰ ξέρω γὺ τὰ κέλα του, τὰ ξέρω.

Κι ὅμως, ἂν καὶ τέτοιο κῆσαρμα ποὺ ἦταν μιὰ ζωῆ, μᾶς βγαίνει τᾶρα καὶ παλλη-
καρῆς. Αὐτὸς ποὺ μνημονεθεὶ μὲ ξένα κλυβα.

Ἄλλοι πιάσανε τοὺς Σπαρτιάτες στὴν Πύλο, κι αὐτὸς τοὺς καζαρεθεὶ γιὰ
κάρτη του.

ΠΑΡΑΛΑΓΟΝΑΣ- Ρέ, δὲ σῶς φοβᾶμαι, ρέ. Ὅσο θὰ ὑπάρχει βουλή κι αὐτοὶ οἱ
κῆσανοι ποὺ μὲ ψηφίζου, δὲ σῶς φοβᾶμαι, ρέ.

ΧΟΡΟΣ: Τὶ ζετσειπωσιὰ σὲ ἔλα. Κι οὔτε ποὺ κοκκινίζει καθόλου.

Ἄχ... Ἄν δὲ σὲ μισῶ πολὺ
κατᾶρα νὰ μοὺ ρίξουν οἱ θεοὶ
στὸν ὕμνο μου νὰ κατουριεμαί
καὶ μὲ τίς κωμῳδίες μου νὰ κλαίμε
ἂν δέν σὲ μισῶ.

Ἔσένα, ποὺ πάντα, ἀπὸ καθένα καὶ γιὰ κάθε τί
δωροδοκεῖσαι καὶ στρογγυλοκᾶθεσαι πάνω στ' ἀγαθὸ
ἄμποτε, ἔτσι ἄτιμα, ὅπως τὰ βρήκες, ἄτιμα καὶ νὰ τὸ
χάσεις τὰ καλά.

Και τότε κιό, Ξενα μονάχ'ε θα τραγουδ'ω σκοπό:

"Πίνε, πίνε, ποδ' έχ'αθη τό κακό".

Κι' έλοι αβτοί ποδ' κυνηγ'ας θα καιανίσουν

και τραγουδι βαγχικό θα τραγουδ'ήσουν.

ΠΑΘΑ.- "Έ εχ'ι μ'α τόν Ποσειδ'όνα, δέ θ'άφ'ησω μ'α με ξεπεράσετε στην προστυχι'ε

ΑΛΛ.- Κι'έγ'ω σοθ' λ'εω π'ός θα σε ξεπεράσω... Τέ σοθ' έντρας Ξίνα γλόφοντας
τά κ'όκκαλα γιά τοθ' σκόλους; θα μαρτυρήσω π'ός ο παπποθ' σου ήτανε
συναμ'ότης.

ΠΑΘΑ.- Είσαι μασκαρ'ος ρε

ΑΛΛ.- Κι'έσο άπατεόνας

ΧΟΡΟΣ-Κ'τύπα τον λεβέντη μου

ΠΑΘΑ.- "Αχ' εχ' με δ'έρνουνε οι συναμ'ότες

ΧΟΡΟΣ- Κ'τύπα τον Κ'τύπα τον λεβέντικα. Βάρτεν στην κοιλι'α με τ'ις πατσ'ες και
τά λευκάνικ'α σου...

ΕΚΤΟ Ύνα, κορμ'ε εθγενικ'ο, φυχή απ'έλες κ'άλλιστη

ΧΟΡΙΚΟ:

συτήρας γιά τή κ'όλη ήρθες

και γι'ε μ'ας τό ίδιο, τοθ' πολίτες.

Π'όσο καλά μ'αβ'τον τόν έντρα τά κατ'αφ'ερες

με π'όσους τρέπουσ' στα λόγια τόν κατ'αβαλες.

Π'ός λοιπόν, γιά σ'ένανε τό παίνεμά μας

θ'άταν' όπως ή χαρά μας;

Τρέχουν τ'ώρα και οι δυο να πείσουν τή βουλή. Η'α τήν πάρουν με τό
μέρος τους.

- "Αντε παλληκ'αρι 'Αλλαντοπόλη. Πήγαινε κι' έσο και να μ'ας έρθεις νικητής...

ΕΒΑΘΟ Πήγαινε, λειπόν, βλος χαρά
ΧΟΡΙΚΟ: κι βλα νά σουβρθουν βολικιά
ὅπως τὸ εὔχετ' ἡ δική μου καρδιά.
Κι ὁ θεὸς ἄγορατός νά σε φυλάει
καὶ πίσω πάλι νά μᾶς ἔρθεις νικητής
μὲ στεφάνια πολλὰ σκεπασμένους.

"Ὅς κέρω κι' ἐγὼ τώρα μίαν ἄνδρα νά σᾶς τὰ πῶ ἕνα χεράκι, φίλοι μου
ἄθνηταί, ποὺ τόσο ἄστατοι εἴσαστε μὲ τοὺς καληθοὺς τοὺς ποιητῆς. Πόλις
γεράσουν τοὺς ξεχνάτε καὶ πάνε...

ΟΓΔΟΟ Κι ἔσεῖς θεατῆς
ΧΟΡΙΚΟ: ποὺ τῆς μεθῶς τοὺς ἦχους _
ἔχετ' ὄς τώρα γευτεῖ
ἀκοῦστε καλὰ τοὺς δικούς μας στίχους.
"Ὅν κάποιος ἀπ' τοὺς καληθοὺς δασκάλους τῆς κομῶδας, μᾶς
ἀνάγκαζε ν' ἀπαγγεῖλομε στίχους στοὺς θεατῆς, κάνοντας
παράβωση, ἀπὸ εὐκολα δὲν εἶ τὸ πετόχαινε.
Τώρα ὅμως, ἔχομε ἄξιο ποιητῆ, ποὺ μισεῖ τοὺς ἴδιους μ' ἐμᾶς
ἀνθρώπους κι ἔχει τὸ θάρρος νά βροντοφωνάζει τὰ δίκια.
Γενναῖα πηγαίνει ἐναντία στὸν Τυρβῆνα καὶ ποτὲ δὲν φοβάται
κυκλῶνα.
"Ὅσο γιὰ τὴν ἀγορία, ποὺ ἔχετε μερικὰ ἀπὸ σᾶς καὶ ρωτᾶτε
δοαρκίως τὸν ποιητῆ, γιατί, μέχρι σήμερα δὲ ζήτησε ποτὲ μὲ
τ' ὄνομά του χορηγεῖα - ἄλλα πάντα ἔφηνε ἄλλον ν' ἀνεβάζει
τῆς κομῶδες του - ἀνῆθεσε σ' ἐμᾶς νά σᾶς μιλήσουμε γι' αὐτό.

κ

Μᾶς εἶπε, λοιπόν, ὁ ποιητής πῶς ἡ ἀργητὰ ἐτόθτη δὲν ἔγινε ἀπὸ
κουτουράδα, ἀλλ' ἐπειδὴ πιστεύει πῶς τὸ ἀνάβασμα τῆς κομῆδας,
εἶναι τὸ πιὸ δύσκολο ἔργο ἀπ' ὅλα.

Πολλοὶ μέχρι τώρα δοκίμασαν, ἄλλα λίγοι τὰ κατάφεραν.

Ὅσο γιὰ πᾶς, γνωρίζει καλὰ ὁ ποιητής, πῶσο ἄστατοι εἶσαστε
καὶ τοὺς καληοὺς τοὺς ποιητές, μὲλις γερᾶσουν, τοὺς ξεχνᾶτε
καὶ πάνε.

Δούτ' ἔπαθε κι ὁ κἀγνης, σὺν ἄσπισαν τὰ μαλλιά του. Αὐτός ποῦ,
ἔσθησε τρέπαι πολλὰ ἀπὸ νίκες ἐνάντια σὲ χροῦδες ἀντιπάλων.
Τί ποῦ σᾶς ἔφαλλε ο' ὅλους τοὺς τόνους καὶ τίς φωνές. Τί ποῦ
τραγουδία καινούργια σᾶς ἔφερε καὶ πτερουγίσματα στὴ σκηνή.
Τί ποῦ σᾶς ἔκανε τὴ κἀπια καὶ τὸ κουνοῦπι, τί ποῦ βάρτηκε
πρασινωπὸς σὺν βατράχι... Μάταια ὅλα.

Ἐὰν γέρασε καὶ ἔσκούτιανε -κι ὄχι σὺν ἦταν νέος- τὸν κικκίτικι
πειτᾶτε ἔξω ἀπ' τὸ θέατρο, γιὰτὶ κιὰ δὲν μποροῦσε μὲ σάτιρα
τὸ γέλιο νὰ φέρει.

Κι' ἔπειτα, θυμᾶτ' ὁ ποιητής τὸν Κρατῖνο, ποῦ, κἀλαι ποτέ,
γεμάτος ἐπαίνους, κἀλαι σὺν κοτάμι σ' ἀνθισμένους κἀμπους,
καὶ παράσερνε στὰ νερά του πλατάνια καὶ δρυς, μὰ κι ἀντίπα-
λους κομμένους ἀπ' τὴ ρίζα... "Ὅλα τὰ γλεντοκόπια δὲν τραγου-
δοῦσαν, παρὰ διὰ τοῦ τραγουδία: "Δωρὸ, συσκοπέδωλη" ἢ τὸ ἄλλο
"Τεχνίτες ἡμῶν καλοδουλεμένων".. Τῶσο μεγάλη ἦταν ἡ ὁδὸς
του... Ἄλλὰ τώρα, ἄσπλαχνα στέκεστε καὶ τὸν κυττᾶτε νὰ παρα-
μιλάει. Τώρα, ποῦ κιὰ, στὴ λῦρα του δὲν ἔχει χορὸν, εἰ τόνου

του σπῆσαν κι εὐ ἄρμονίαις του χῶσκου παρᾶταιρες.

Κι αὐτῶς, τριγυρίζει ὁ ὀδλίος ὁ γέρονς, μὲ παραμένον στὸ μέτωπο στεφάνι, πεθαμένως στὴ δόξα, αὐτῶς ποὺ εἴπρεπε, ἀπ' τὶς κολλῆς του τὶς νύκτες, νὰ ξεδιφθεῖ στὸ πρυτανεῖο κι ἀντὶ νὰ μᾶς γεμίζει σάχλας, νὰ κἀδεται δῶ νὰ στὸ θέατρο, μὲ τὸ πρόσωπο γελῆτο, δέκλα στὸν Διόνυσο.

' Ἀλλὰ κι ὁ Κράτης, πῶση κᾶμιτα καὶ πῶσα ρεζιλίκια δὲ τρέβηξ' ἀπὸ σῆς. Ἀὐτῶς, ποὺ μὲ στόμα λαγαρό, ἔπλαθε γιὰ χάρη σας, πανέξυπν' ἄσπεῖτα κι ὑπερα ἔσεῖς, φιλεμῆνοι φτηνὰ καὶ χορτάτα, πηγαίνατε στὸ καλὸ.

' Ἀλλ' αὐτῶς, πάλι καλὰ ἔς ποῦμε πᾶς κρήνησε... Πότε πέφτοντας καὶ πότε ἔχι.

Αὐτᾶ, λοιπὸν, φοβότανε ὁ ποιητὴς μας κι ὄλα ἀνέβαζε.

' Ἀλλὰ, σκοπεύονταν κι δλας πῶς, χρειάζεται πρῶτα κοπηλάτης νὰ γίνει, πρὶν τὸ πηδάλιο πᾶει νὰ κιάσει. Καὶ μετὰ, στὴ κλῶρη νὰ σταθεῖ, τὸ καιρὸ νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ γίνει κυβερνήτης αὐτῶς τοῦ ἑαυτοῦ του.

Γι' αὐτῶ, λοιπὸν, κι ἐπειδὴ τὰ κατᾶφερε ν' ἀνέβει σὲ τοῦτη τῆ σκηνῆ σὺν ἔξυπνος κι ἔχι ἀνόητος γιὰ νὰ πεῖ σαχλαμάρες, χειροκροτήστε τον μὲ βροχή καλαμάκια κι ἀπ' τῆ Ἀθήναια ἔς φύγει κᾶτω ἀπὸ χτυπήματα κουκιῶν. Καὶ φωνάχτε γι' αὐτὸν "ζήτω καὶ ζήτω", γιὰ κίμαξ νὰ φύγει ὁ ποιητὴς, ὡς τοῦ πρέπει, καὶ μὲ μέτωπο νάλαμπει πλατεῖα, μιά καὶ κατᾶφερε αὐτὸ ποὺ λαχταροῦσε.

ΕΝΑΤΟ
ΧΟΡΕΪΚΟ:

Ἦ, Ποσειδῶν, τῶν Ἰππων ἀφέντη

ἔσε, ποὺ ὁ χάλκινος χτύπος τῶν ἀλόγων

καὶ τὰ χλιμιντρίσματα, σ' ἀφραίνου
καὶ τὰ χρυσοφύρα καρδία π' ἀρμενίζου
μὲ τῆ γαλᾶζια τοὺς πλόρη
κι οἱ ἀγῶνες ἐρήβων, σ' ἔρματα ἀστραφτερά
-κόντρα στὴν ἀντίξεση τόχη-
ἔλα, ἔλα, σ' ἐμᾶς, ὦ χρυσοτρίαινε
ὦ, τῶν δελφινιδῶν βασιλιά
καὶ λατρευτῆ τοῦ Σουνίου
ὦ, Γερασιε, τοῦ Ἡρόνου παιδί
κι ἀγαπημένε θεε τοῦ Θερμώνα
κι ἔλιν τῶν Ἀθηναίων
τοῦτη τῆ κρίσιμη στιγμή.

ἡ γενηὰ τῶν πατερῶν μας ἦταν ἐκεῖνη ποὺ ριχνόταν στὴ μάχη μὲ μόνο
προστάτη τὸ θάρρος...

Κανεὶς δὲν καταδέχονταν νὰ τὸν τρέφει στὰ τέμπερα ἢ πλόη. Οὕτε
δύχτηκαν στίση στὸ Πρυτανεῖο. "ὅσο γιὰ μᾶς ἓνα μονάχο ζητᾶμε

"Ἄν ποτέ γενοῖ Βιρήνη, μὴ μᾶς φθονεῖτε γιὰ τὰ μακρὰ τὰ μαλλιά μας..."

ΔΕΚΑΤΟ
ΧΟΡΙΚΟ:

Θέλουμε τώρα νὰ κρινέσουμε τοὺς πατερῶδες μας, ποὺ ἦσαν
ἄντρες ἄξιοι ἐπιτότης τῆς γῆς καὶ τοῦ πέπλου τῆς Ἀθηναῖς.
Αὐτοὶ, καὶ στὴ στεριά, σὲ μάχες σῆμα μὲ σῆμα καὶ στὴ θάλασσα,
παντοῦ νικητὲς βγήκανε πάντα.

Αὐτὴν ἐδῶ τὴν πλόη τὴν τέρμησαν.

Γιατὶ, ποτέ, κανεὶς ἀπ' αὐτοὺς δὲν κἀθήσε νὰ μετρήσει τοὺς
ἐχθροὺς, ἀλλὰ στὴ μάχη ριχνόταν, μὲ μόνο προστάτη τὸ θάρρος.
Κι ἂν τόχαινε ὁ ὄμος κανενός νὰ γλύφει τὸ χῶμα ἀπὸ κέσιμο,

ἠμῶν κικῆκηκε

ἠμέσως τὸ τίναζε κι ἄρνιόταν πὸς αὐτὸς εἶχε πέσει κι εἰθὺς
στὴ μάχη βυχνόταν.

Καὶ κανεῖς ἀπὸ κείνους τοὺς στρατηγοὺς, δὲ ζήτησε ποτὲ ἀπ' τὸν
Κλαύντε, νὰ τὸν θρέφει στὸ τζάμπα ἢ πόλη. Ἀλλὰ τώρα, ἂν δὲν
τοὺς δώσουν τὴν πρώτη θέση παντοῦ καὶ δὲ τρῶνε ἀπ' τὸ δημόσιο,
ἄρνούνται νὰ πᾶνε στὴ μάχη.

Ὅμως ἐμεῖς, γενοῦσα καὶ χωρὶς ἀνταλλάγματα ὑπερασπιζόμεστε
καὶ τιμᾶμε τὴ πόλη καὶ τοὺς ντόκιους θεοὺς. Καὶ γι' αὐτοὺς μας
τίς πράξεις, δὲ ζητοῦμε τίποτα, παρὰ μονάχα αὐτὸ τὸ λίγο:
ἂν ποτὲ γεναῖ εἰρήνη καὶ στρατήσουν τὰ βόσανα, μὴ μᾶς φθονεῖτε
γιὰ τὰ μακρὰ τὰ μαλλιά μας, εὔτε σὴν κῆκ μᾶς βλέπετε νὰ καθαρίζου-
με κικῆκηκε τρίβοντας μὲ καλάμι, τὸ κορμὶ μας.

ΕΝΤΕΚΑΤΟ
ΧΩΡΙΚΟ:

Ἦ, προστάτιδα Παλλάδα

ἔσθ' ποὺ τὴν πόλη τὴν ἱερὴ κυβερνεῖς
τὴν πικρὰ ἄξια στοὺς ποιητὲς καὶ στοὺν πόλεμο
καὶ στὴ δύναμη πρώτη

ἔλα, κοντὰ μας, καὶ φέρε μαζί σου
τὴ βοήθ' μας σ' ἐστρατείες καὶ μάχες
τὴ Νίκη

νὰ γίνεῖ τοῦ χερσὺς μας συντρόφισσα
καὶ τοὺς ἐχθροὺς νὰ χτυπήσει. *

Θανερώσου, λοιπόν, τώρα. Ἔλα. Γιατὶ πρέπει
στοὺς ἄντρες ἐμᾶς νὰ χαρίσεις, πᾶση θυσίᾳ,
ἢ τώρα ἢ ποτὲ, τὴ Νίκη.

-Ἄλλὰ νῦν Γυρίζει τῶρα ὁ Ἄλλαντοπόλης ἄδ τῆ Βουλῆ...

ΔΩΔΕΚΑΤΟ ὦ, φίλε μας ἔσθ, ἀγαπημένε
ΧΟΡΙΚΟ: κι ἀπ' τοῦ ἄλλου ἔλθου πίε ἀγαπημένε
ἡ ἀπουσία σου μᾶς, ἔβαλε σε ἔγνωτες.

Ἡδὲ νῦν ποῦ ξαναγύρισες γερῶς
πῶς μας, λαιπὸν, πῶς πᾶλεφες γιὰ τὴν ὑπόθεση, ἔμπροσ.

ΑΛΛ. -Τὶ ἄλλο θέτε νῦν εἶς κῶ; Νίκησατῆ Βουλῆ!

ΧΟΡΟΣ: Ἄξιζει, λαιπὸν, τῶρα νῦν ξεφωνίσουμε ἔλοι μας ἀπὸ χαρᾶ.

ὦ, ἔσθ, ποῦ τόσο ἄμορφα μιᾶς
καὶ κάνεις κρᾶξεις κι ἀπ' τὰ λόγια ἄμορφότερες
πῶσα μας ἔλα καθαρά.

Ἄρῃμο μακρὸ δῆκανα γιὰ νῦν σ' ἔκοῦσω.

Ἡὲλα, λαιπὸν, μὲ θάρρος ἀκριβέ μας
καὶ γιὰ σὲν, θ' ἀγαλλιδέσουν οἱ ψυχές μας.

ΔΩΔΕΚΑΤΕΡΙΟ

ΧΟΡΙΚΟ: Τᾶβγαλες σ' ἔλα πέρα, ὅπως ταιριᾶζει σ' ἕναν τυχερό.

Βρῆκε τῶρα ὁ πανοῦργος, ἔλλοιπε, πικρὸ πονηρό
βρῆκε μᾶστορη, πολὺ πικρὸ δυνατό
βρῆκε τῶρα ἡ ἀλεπού τὸν μασκαρό
βρῆκε ὁ κῆλακας, τῆς ἀγορᾶς πόν σατανά.

Ἄλλὰ πρόσεχε καὶ στ' ἄλλα

νῦν τὸν πᾶς ἔσθ καθαλά

ἄριστα ν' ἀγωνιστεῖς

καὶ νῦν βγεῖς ὁ νικητής.

Εἴμαστε μετὶς οἱ σύμμαχοί σου

ἀπό καλῆ, τὸ ξέρεις, οἱ πιστοί σου.

-Ἔρχεται κι' ὁ Παφλαγόνας!

ΑΛΛ.- Ἡἄτος πῦρρχεται μὲ φόβια
καὶ μὲ ταραχὴ καινεοργία
φῆρε κἀλικὸ κρατᾷ _
τὰ σαθῆνια τοῦ χτυπᾷ
κι ἀπειλεῖ πῶς θὰ μὲ φάει. _

ΠΑΡΑ.-Θὰ σὲ ἀποκτονῶ ρεῖ! "Ὁ μούχει μέλιναι ἔστω καὶ λιγούλακι
μπαμπασίδ, θὰ σὲ ἀφανίσω...

ΑΛΛ. -Σιγὴ τὰ φουμαρα.. Ἐξ βλέπω καὶ γαργαλιέμαι

ΠΑΡΑ.-Ἡδὲ τῆ ὄψεο τῶν ἐπισήμων ποῦ μοῦ δόσανε μετὰ τῆ νύκιο μου στῆν
πύλο, θὰ σὲ ἀφαλοκῶ... Ἡδὲ τοὺς οὐρανοὺς, θὰ σὲ βάλω στὸν φαλαγγα. Τάρα,
ἀμέσως!

ΔΙΚΑΤΟ+ "Λογος τῶρα τὰ σχεινιά σου χαλαρῶ
ΤΕΤΑΡΤΟ καὶ μ' ἀπέφραση γενοῦλα ἀματόσου
ΚΟΡΙΚΟ: καὶ μὲ λόγια ποῦ ἀραδζουσε φερῶ
ἐτοιμάσου νὰ νικήσεις τὸν ἔχθρὸ σου.
Ἔῖναι πανουργός, πολυμήχανος
ἰδέες καταβάζει ὁ νοῦς του
καὶ ποτὲ δὲν νοιώθει ἀμήχανος.
Ἔ'αὐτὸ καὶ πρέπει δυνατῶ νὰ τοῦ ἀρμήσεις
καὶ μὲ λαμπρὸ παρῶστημα νὰ πολεμήσεις
'Ἄλλὰ πρῶταξε καὶ πρὶν ἐκεῖνος σοῦ ριχτεῖ
πρῶτος ἐσὺ νὰ ἔχεις πρέπει ἐπιτεθεῖ
τὰ ἔπλα στὸν ἄερα νὰ στριφογυρίσεις

καί τό πλοῦτο του ἔσο νά τό βυθίσσεις.

ΚΟΡΟΣ:-"Ἐλα 'Αλλαντοπόλη. Ἐσύ θά γίνεις ὁ μέγας τῶν Ἑλλήνων Κυβερνήτης...

Γι' αὐτό, μὴν τό ἀφήνεις... Κράτα τόν γερῶ κι εὐκολα θά τόν βάλεις πλάτη...

ΔΕΚΑΤΟ-
ΠΕΜΠΤΟ
ΚΟΡΙΚΟ:

"Ἐσίνα, ποῦ γιὰ ὅλους τοῦς ἀνθρώπους εἶσαι μέγ' ἀδικητήμα
πόσο σέ ζηλεῖω γιὰ τήν εὐγνωστία σου.

"Ἄν ἔτσι πάντα πολέμῳς

ὁ μέγας τῶν Ἑλλήνων κι ὁ τρυφῶς θά γίνεις

καί τή πόλη μας θά κυβερνῷς

καί τῶν συμμάχων ἄρχοντας θά γίνεις

κρατῶντας ἐπίαινα στό χέρι

ποῦ πλοῦσια ἑλῆθ θά σοῦ φέρει

σάν τή κουνῶς καί τή θάλασσα ταράζεις καί χτυπῶς.

Κι αὐτόν μὴ τόν ἀφήνεις." Ἐχεις γερῶ πλευρά ἔσο

κι ἔτσι ποῦ τότε ἔχεις τόρα ἀραγμένο

ἔυκολα θά τότε βάλεις πλάτη.

Τώρα κριτής τελικός θά εἶναι ὁ ἄθμος.

ΠΑΡΑ.-"Ἐβγα λαῖϊ

ἌΛΛ.-"Καί πατεροπόλη, τρισαγακημένο μου λαουτοῦξῶς;" Ἐβγαῖ

ΚΙΝῆΜ-

ΔΗΜΟΣ-Ἐεῖ ποιεῖ γκαρίζουνῖ

Παυλαγόνα ποιεῖς σέ κείραξῆ;

ΠΑΡΑ.-Γιὰ σέ νανε μὲ ὀρνθουν τό μαστάρδουκα.

ΔΗΜΟΣ-Καί γιατί;

ΠΑΡΑ.-Σ'άγαπῶ. Είμαι έραστής σου.

ΑΝΘΟΣ-Κι' έσο ποιος είσαι;

ΑΛΛ.-'Από καιρό,κι' έγώ,σ'άγαπῶ καὶ σε ποθῶ.Είμαι ὁ άντεραστής τουτ

ΠΑΡΑ.-Είμαι έγώ ὁ λαοσωτήρας...

- "Όμως καιρός νά σᾶς πῶ μιά καντάδα γιά τό ποθητό τέλος τοῦ Κλέωνα...-.

ΔΕΚΑΤΟ Ἐὶ γλυκὲ ποῦ θά εἶναι
 ΕΚΤΟ
 ΧΟΡΙΚΟ: γιά τοῦς ὑπρινούς μὲ κι' αὐτοῦς ποῦ αὔριο θαρροῦνε
τὸ ροδοχάραμα τῆς μέρας ποῦ θά χαθεῖ ὁ Κλέωνας.
Κι' ἔς ἔκουσα κάποιε γερῶντια νὰ λέν
στὸν ὄντον τὰ διαλεξιμᾶτα, γνῶμη ἀντιθέτη
πῶς, ἂν λείει, ὄν γινῶταν ὁ Κλέωνας
μὲς στῆ ἄλλη τρανός
θά μᾶς λείκανε ὄσὸ κοχτίμα σκεπῆ:
τὸ γουδοχέρι καὶ ἡ ζυλοκουτάλα.
 'ΑΛΛ' αὐτὸ ποῦ θαυμάζω στὸν Κλέωνα έγώ
εἶναι ἡ γουρουνίσια ἀνατροφή του.

Λένε γι' αὐτὸν τὰ παιδιὰ, ποῦ σποδοσαν μαζί του,

πῶς, στῆ λῦρα του πάνω, μιά μονάχα ἄρμονια

ἤξερε νὰ καίξει: τὴν δωρικῆ.

Κι' ἄλλη καρμιά ὄσν ἤθελε νὰ μάθει.

Κι' ὅταν μιά μέρα ὁ κίτης ὀργιστή

τὸν ἔδωξε κι' εἶπε: "αὐτὸ τὸ παιδί, ὄλεμ̄ μπορεῖ νὰ μάθει

παρὰ μιά μονάχα ἄρμονια: τὴν δωροεικία".

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

- This period was the most difficult...

1944-1945
1944-1945
1944-1945

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

1944-1945. This period was...

ΔΗΜΟΣ: "Εἴ λαιπὸν, κἀντε ὅ,τι εἶναι νά κἀντε καὶ γρήγορα...

Κι' ἐγὼ σ' ἔκλειον ἀπ' τοῦς δυὸ σας μὲ περικειθῆται πιὸ καλὰ θὰ δῶσω νά κρατᾷει τὰ ἡνία τῆς ἐξουσίας.

ΔΕΚΑΤΟ
ΕΒΔΟΜΟ
ΧΟΡΙΚΟ: ὦ, ὄθιμε, μεγάλη ἔχεις δόναμη
κι ἔλοι οἱ ἄνθρωποι σὸν τύραννο σὲ τρέμουν.

Ὅμως εὐκόλα ποῦ παρασέρνεσαι
καὶ πῶσο εὐκόλα ἀρῆνεις νά σ' ἐξαπατοῦν
κάνοντάς σου χάρια ποῦ σ' ἄρῆσουν.

Καὶ πάντα στέκεσαι σὸν χάχος
μπρός σ' αὐτοῦς ποῦ ρητορεύουν.
τὰ μυαλά σου εἶναι ὅθι, μὰ καὶ ὄν εἶναι
πέρα ταξιδεύουν.

ΔΗΜΟΣ: Ἄγαθοῦχαϊ ... Κοικοῦται μυαλό ὄν θᾶχετε

κάτω ἀπ' τὰ μαλλιά σας
ἂν μὲ νομίζετε γιὰ χαζό.
Ξεκίτηδες κἀνο τὸ βλάκα.

Μ' ἄρῆσει νά βολέσω τὸ καθημερνό μου
τρέφοντας, ἐν γνώσει μου,
ἕναν κλέφτη, γιὰ προστάτη καὶ φρουρό μου.
Κι ὅταν πιὰ φουσκώσει γιὰ καλὰ ἀπ' τὸ φάτ
τόν παρακουνάω, τόν χτυπάω πᾶ στή γῆ.

ΧΟΡΟΣ: Ἄν, ὄποιος λές, ἀπὸ ξυκνήδα κἀνεις ὄλ' αὐτά
καὶ ξεκίτηδες τοῦς τρέφεις μὲς στή πνύκα
σὸν δημόσια σφαχτά

τότε μηδὲν κι ἐνεργεῖς πολὺ σωστῶ.
 Γιατί, σὺν ἔρθει μὴ στιγμῇ
 ποὺ τίποτα δὲν εἶχαις γιὰ νὰ φῶς
 τὸν κιθ ἄρμιζνε ἀπ' αὐτοῦς, τὸν θυσιάζεις καὶ δειπνῶς.

ΔΗΜΟΣ: "ὄχι, νὰ μοῦ πεῖτε, δὲν τοὺς ξεγελάω ἔξωπνα αὐτοῦς
 ποὺ θέλουν νὰ πιστεῖθουν πῶς μ' ἔξακατοῦν;
 Κάθε φορὰ ποὺ μὲ ληστεῖθουνε, κἀνω πῶς δὲν τοὺς βλέπω
 ἔν καὶ τοὺς παρατηρῶ καὶ κἀνω ξειβλέπω.
 Καὶ μετὰ τοὺς κἀνω τὰ κλεμμένα ὅλα νὰ χῶσουν
 ἀφοῦ τοὺς χῶσω στὸ λαίμῳ τὴν κλῆση καὶ ξεράσουν.

ΔΗΜΟΣ: - "Ὁ, σὸ ἄλλαμα τοῦ δήμου; ἔως σὲ λένε;

ΑΔΑ. - ἄγορᾶ κριτοῦ! Γιατί μεγάλησωα στὴν ἄγορᾶ!

ΔΗΜΟΣ: - Τὸν αὐτὸ μου τώρα στὸν ἄγορᾶ κριτο ἀρῆνω - ἀκόμα καὶ τὸν Παφλα-
 γόνα τοῦ τὸν παραβῶνω!

ΑΔΑ. - Ἐννοεῖα σου κυρ δήμι μου κι ἐγὼ θὰ σὲ φροντίζω τὸ πῶς πρέπει,
 ἔτσι ποὺ θὰ ἠμελογήσεις πῶς κανέναν ἄνθρωπο δὲν συνάντησες καλύτερῳ μου
 σ' αὐτὴν ἐδῶ τὴν χαλεπιβιβλήσην τὴν πόλη.

ΔΗΜΟΣ: Τὴν κὶο καλῶς, στὴν ἐρχὴ καὶ στὸ τέλος τοῦ ἔργου,

ΟΓΔΩΟ ΚΟΡΙΚΟ: ἀπ' τὸ ν' ἀκούει κανεὶς τὸ τραγοῦδι "ὄι καβαλλάρηδες
 μὲ τὰ γρήγορα τ' ἄλεγα".

Κι οὔτε λέξη γιὰ τὸν λυσιστρατο.

Καὶ τοῦ ἀγέστου θεομαντῆ τῆ καρδιά, μὴ λυπήσει κανεὶς.

Ἄνωτα κεινῶει αὐτοῦς, φλέει ἄλλωλα,

καὶ δάκρυα χύνοντες θεομῶ

this page is to be used for
 the purpose of the
 and the other side of the
 the and the other side of the

THE
 and the other side of the
 the and the other side of the
 the and the other side of the
 the and the other side of the

THE
 the and the other side of the
 the and the other side of the
 the and the other side of the
 the and the other side of the

THE
 the and the other side of the
 the and the other side of the
 the and the other side of the
 the and the other side of the

τῆ φαρέτρα σου ἀγγίζει στούς Δελφούς
μήπως καὶ πῶθει νὰ πένηται.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ:

-Καὶ τώρα φίλοι μου ἄθνηταίε ἐκείσῃ μαντεύω τῆ σκέψη σας οἷς ἀπαν-
τῶ:

Τὸ ν'ᾱ σατυρίζεις τοὺς κακοὺς δὲν εἶναι πρῶμα ζηλιάρικο καὶ
φθονερό.

Ἄντίθετα μάλιστα.

Εἶναι τιμὴ γιὰ τοὺς καλοὺς.

Κι' ἐκείσῃ δὲν φοβῆμαι κανέναν

Ἄκουθε ταῖ θεά οἷς πῶ γιὰ ἄλους τοὺς αἰσχροὺς καὶ τοὺς φθονεὺς
ποῦ στολίζουσι τὴν πόλιν μας...

Ἄκῳμα καὶ οἱ τρεκρεῖς συνεδόρασαν κι' ἀρνήθησαν νὰ κυβερνηθοῦν ἀπὸ ἕνα
ἄποιος
τέτοιον ἄντρα, ποῦ κικιῆ δὲν τὸν συχαίνεται οὐδὲν τὰ σκατὰ του, ποτὲ δὲ
θεά πικρὴ ἀπ' τὸ ἴδιον μὲ μᾶς ποτῆρι."

ΔΕΚΑΤΟ ΕΠΗΛΟ: Τὸ νὰ σατυρίζεις τοὺς κακοὺς, δὲν εἶναι πρῶμα ζηλιάρικο καὶ

ΧΟΡΙΚΟ: φθονερό... Ἄντίθετα μάλιστα, γιὰ ἄποιον συλλογῆται, εἶναι τιμὴ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: γιὰ τοὺς καλοὺς.

ΧΟΡΟΣ: Ἐλίγησε μίλησε πῶστα καλῶ!

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ: Κι ἂν αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ποῦ σε λίγο πολλὰ θ' ἀκούσει κακὰ νὰ τοῦ
λέω, ἦταν σε ἄλους σας γνωστός, ποτὲ δὲν θ' ἀνάφερνα τ' ὄνομα φίλοι.
Γιατὶ, δὲν ὑπάρχει κανεὶς ποῦ νὰ μὴ γνωρίζει τὸν Ἄρβίνωτο,
καὶ νὰ μπορεῖ νὰ ξεχωρίζει τὸ μαῦρο ἀπ' τ' ἄσπρο ἢ νᾶχει γνώση

ἀρμονίας... Ὅμως ὁ Ἄρτεμιος ἔχει ἕναν ἀδελφὸ καὶ πολὺ
διαφέρει ἀπ' αὐτὸν στοὺς τρόπους... εἶναι ὁ αἰσχροῦς ὁ Ἄρτεμιος.
Κι εἶναι αἰσχροῦς, ἐπειδὴ τοῦ ἀρτείου νὰ εἶναι.

Κι οὕτε καὶ ἄκανα ποτὲ κουβέντα γιὰ δαύτον, ὅσο αἰσχροῦς κι ἂν
εἶναι, ἂν ὄν εἶχ' ἐφεύρει κάτι τίς τὸ φοβερόν... Ἄκουστε τοῦ...
Ἡ κηλίδα καὶ νὰ λυμάνεται αἰσχροῦς ἡδονὴς μὲ τῆ γλώσσα τοῦ...
Ἡλίδια... εἰς τὸν κόρυς κηλίδα καὶ γλεῖφει τὸ σιχαμένο του
πρὸς τὸν καὶ βρωμίζει τὰ γένηα τοῦ κι ἀναταράζει τίς ὁρμὲς του.
καὶ κἀνεὶ παρὰ μὲ τὸν κόρυς οἰδύνη καὶ συνδέεται τραγῳδία
γιὰ κόρυς, σὺν τὸν Πολύμηστο... Ὅποιος, λοιπόν, ἀπὸ ἐσθὴ
τὸν ἔντρα αὐτὸν ὄν τὸν σιχαίνεται σὺν τὰ σκατὰ του, ποτὲ
ὄε ὄε κτεῖ ἀπὸ τὸ ἴδιο μ' ἑμὲς ποτήρι.

Πολλὲς φορές τῆ νόχτα ξενυχτῶ

ἀπὸνα πρόβλημα καὶ ὅλο μελετῶ

ἀναρωτιέμαι πῶς καὶ ποῦ

βρίσκει καὶ τρεῖς ὁ κλέωνας ἢ ἀλεπού.

ἀνε γι' αὐτὸν πῶς μὲς πορὸ

σ' ἕνα πλουσιόπιστο βρῆκε φαγητὰ

καὶ ὄε σῆμως κεφάλι ἀπὸ τῆ μπουκιά.

Κι αὐτοὶ τὸν παρακάλαγαν νὰ σπασθεῖ

"κἀρε ὄρμη, ἀρχοντὰ μου" τοῦλεγαν γονατιστοὶ

καὶ τὸ τραπέζι τους, παρακαλοῦσαν τον, νὰ λυπηθεῖ.

ἀνε πῶς κἀποτε συνεδρίασαν οἱ τριήρεις καὶ πῶς ἡ κίβ ταξιδεμέ-

νη ἀπ' αὐτίς τοὺς εἶπε: "ἀν μῶδατε, παρόνεος μου, τί γίνηκε

στήν πόλη;... κἀποιος ἐζήτησε νὰ κἀνε ἐκατὸ ἀπὸ μῆς στήν Καρχηδόνα"

Κι εἶναι κολίτης μοχθηρὸς αὐτοῦ, εἶν' ὁ ζυνοῦς Ἰπέρβολος".

ἦν ἡ δὲ ἑλλενική βροχή καὶ κρημνική βροχή καὶ κινάβρηνική.

Κι οἱ ἄλλες τὸ βροχῶν φοβερὸ αὐτὸ κι ἀβάσταχτο. Καὶ μὴ τους, ποῦ ποτὲ ἄδνω τῆς δὲ πάτησε ἄντρας, εἶπε: "Ἦ, θε μου ἐσὸ ποῦ ἀποδιώχνεις τὸ κακὸ, δέλωσέ με ποτὲ νὰ μὴ κυβερνηθῶ ἀπὸ αὐτόν, καὶ στὴν ἀνάγκη, κἀλλιο τῶχω νὰ σαπῶ ἐδῶ καὶ γεροχούταλο νὰ γίνω. οὔτε κἀν τὸν Ἡουρᾶντη, εἶπε, τὸν γυιὸ τῆς Χαθωννας, δὲ δ' ἀφῆσε νῆρθει πῶνω μου. Στ' ὄρχίζομαι στὸ κενὸ καὶ στὸ ζόλο ποῦ με φτιδέανε. Κι ἢν αὐτὰ ἀρέσκουνε στοὺς Ἀθηναίους, τότε στὸ θησεῖο ἄς πῶμε ἐμεῖς ἐκείτισσες ἢ στὸ ἱερὸ τῶν Σεβασμῶν θεῶν... "Ὅχι... Δὲ δά γίνει στρατηγὸς μας αὐτός, τὴν κόλη γιὰ νὰ κοροτσέθει... Ἐτὸν κόρακα καὶ στὰ κομμάτια νὰ κἀει, ἢν θέλει, νὰ ταξιδέθει μοναχὸς του, κἀθοντας τὴς σκάφες του καρᾶβια, ἐκεῖνες ποῦχε μῆσα καὶ πουλοθεσε τὰ λυχνάρια του...".

ΧΟΡΟΣ:—"Ἐστειωπὴ ἱερὴ κρατεῖστε. Εφολιστὰ τὰ στόματα.

"Ἄς βγαῖ ἡ οὐα Ἀθηνᾶ!

Κι ἔστετε θεατὲς γιὰ τὴς καινοβργίες εὐτυχίες μας, ὄλιτε παιᾶνα.

ΧΟΡΙΚΟ
ΕΠΙΚΟΣΤΟ:
ΧΟΡΟΣ- Ἦ, ἐσὸ, φέγγος τῆς ἱερῆς Ἀθήνας καὶ τῶν νησιῶν μας κρεστέτη, ποῖ εἰδση καλὴ μᾶς φέρνει, ποῦ δά κάνει νὰ γεμισουν οἱ ὄρμιοι μὲ τσίβια θυσίας;

ΑΔΑ.- Ἦθησα, ἔβρασα καὶ παφουμάρησα τὸν ἄθμο κι ἐπὸ καιδέχημος ποῦνιλο σῆς τὸν ἔκανα.

ΧΟΡΟΣ- Καὶ ποῦ εἶναι τώρα;... Ἦς μας ἐσὸ ποῦ κἀντα σου βρέσκεις φαρινὸς ἰδέες.

ΑΔΑ.- Ἐτὴν παλῆτὰ του τὴν Ἀθήνα κἀθεταί, τὴν Ἰουστραφανιμένη.

...-22-ράγματα έξια κόνεις της

πόλης αττικής και της παραθώνιας όδευας.

ΧΟΡΟΣ- ΔΗΜΟΣ- Ήλ' πῆς θά τόν δοῦμε;.. Τί καινούργια φορεσιά φορᾶς;
"Αχ, τί εὐτυχία, νά ξαναγίνω θιας ἡμίονα παληά.

ΑΑΑ.- Πῆς ἄραγε νά ἔχει γίνει;

ΑΑΑ.- Αὐτό θά τό πεις, μονάχα σάν σοῦ παραδῶω τήν τριαντάχρονη

"ὅπως ἦτανε παληά, τότε πού ἔτρωγε παρᾶ μέ τόν Πιλιτιδῶν
Εἰρήνη... ἤρθει ἔξω ἡ Εἰρήνη, γρήγορα... Εἰρήνη!... "Ελα, μανούλι
μου ἔσθ, ἔλα!...

κ' ἀνούχεται ὁ θόρυβος τῶν προκυλαίων πού ἀνούχουν.

-βγαίνει ἡ Εἰρήνη.-

ΔΗΜΟΣ- Ἐργάσια κελιά, ἀλάτο, ἄχαι, λήθη, μαφόρεῖς σου. ἡ πόλη, ἡ ἀουτιόχρονη καί
πολυτραγουδιόμνη "Αθήνα, πού κατοικεῖται ἀπό λαό ξακουσμένο

ΧΟΡΟΣ- "Ὁ, λαμπρό, πολυδύλαυτη καί ἰσοτέραν Ἀθήνα, δεῖτε μας τῆς

"Ελλάδας μας καί αὐτῆς ἐσθ τῆς γῆς τόν ἀρῆνη.

-μαίνει ὁ Δῆμος...-

ΑΑΑ.- Ἦστες αὐτός μέ εἰρήνης σκευδές, μερικένοος μέ σκόρνα.

ΧΟΡΟΣ: Χαῖρε, ὦ χαῖρε, κυρίαρχε ἔσθ τῶν "Ελλήνων, λαέ.

"Ἡ χαρά σου χαρά μας... Γιατί πράγματα έξια κόνεις τῆς

πόλης αττικής καί τῆς παραθώνιας όδευας.

ΔΗΜΟΣ- "Αχ, τί εὐτυχία, νά ξαναγίνω θιας ἡμίονα παληά.

ΑΑΑ.- Αὐτό θά τό πεις, μονάχα σάν σοῦ παραδῶω τήν τριαντάχρονη

Εἰρήνη... ἤρθει ἔξω ἡ Εἰρήνη, γρήγορα... Εἰρήνη!... "Ελα, μανούλι
μου ἔσθ, ἔλα!...

-βγαίνει ἡ Εἰρήνη...-

ΔΗΜΟΣ- "Ὁ, Δέσπ' πολυτίμητε, τί ἄμορφη πού εἶναι;.. Ἐάν τριαντάχρονη
πού εἶναι, τριάντα φορές μπορῶ νά τῆς τόν σουξίζω... Ἡά πού
τήν ἀνακάλυφες;

ΑΑΑ.- Τήν ἔκρυβε μέσα αὐτός ὁ Παφλαγόνος, γιά νά μή τήν πάρεις.

Τώρα ἔμω, ἐγώ τήν παραδίδω στέ χεράκια σου, κάρτην
καί τραβῆτε στούς ἀγρούς.

.....-.....

1. Die ...
 2. Die ...
 3. Die ...
 4. Die ...
 5. Die ...

.....

1. Die ...
 2. Die ...
 3. Die ...

.....

1. Die ...
 2. Die ...
 3. Die ...
 4. Die ...
 5. Die ...

.....

1. Die ...
 2. Die ...
 3. Die ...
 4. Die ...

-23-

ΔΗΜΟΣ- Καί πως δέ τιμωρήσεις αὐτόν τόν Παφλαγόνα, γιὰ ὅλα τούτα τὰ
κακὰ ποῦ ἔκανε;

ΑΛΛ.- ...Κόπος του σὲν σκόλος, στὶς πόλεις τῆς πολιτείας, ὅτ' πουλάει
λευκάνικα φτιαγμένα ἀπὸ σκυλίσια κρέας καὶ γαϊδουρινό.

ΔΗΜΟΣ- *ἀγορεύετε,
Στεφάνι βλάτε του
δοξαστικὸ καὶ ἔκρη χλαμὸ ὄα...

T E A O S

-23-

THESE - Pour être de quelque utilité, il faut que les principes, les faits soient

très précis.

--- Les principes sont les vérités générales, les vérités de principe, les vérités

qui sont vraies dans tous les cas, les vérités qui sont vraies dans tous les cas.

THESE - Les principes sont les vérités générales, les vérités de principe, les vérités

qui sont vraies dans tous les cas.

Les principes sont les vérités générales, les vérités de principe, les vérités

T H E S E